Ч. 264. Неділя 10 грудня (27 падолиста) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Кн. Більов о тридержавнім союзі і о подіях в Росиї.

Німецкий канцлєр, кн. Більов, виголосив оногди в німецкім парляменті довшу бесіду о німецкій політиці взагалі і дав притім важні поясненя о тридержавнім союзі та відносинах Німеччини до теперішних подій в Росиї. Кн. Більов сказав:

Нема обави, щоби Італія відступила від тридержавного союза не задля якоїсь неясної сентиментальности а длятого, що має притім свій рахунок. Причини, які свого часу звели ті три держави до купи, суть ще й нині; не стало ся нічого, що могло би зробити якусь зміну. Як межи Німеччиною а Австро-Угорщиною, так і межи Німеччиною а Італїєю нема ні найменших противностий інтересів.

Межи Австро-Угорщиною а Італїєю були непорозуміня, але добра воля з обох сторін і взаїмна уступчивість усунули всяке непорозуміне. Німеччина єсть тою звязею, що сполучає обі держави. Теперішне італїяньске правительство видить в тридержавнім союзі основи заграничної політики. Італія лиш зискала на вартости через то, що належить до тридержавного союза, і тому стараютъ ся тепер більше як з одної сторони о єї дружбу. Тридержавний союз хоче удержати в Европі мир і дотеперішний стан. То було єго вихідною точкою. Длятого ми заключили тридержавний союз, длятого ми єго відновили і длятого держимось напохитно тридержавного союза. Але Німеччина мусить бути досить сильна, щоби могла держати ся і без союзників. Мусить в найгіршім случаю сама боронити свого становища. Той найгірший случай не настав і маємо надію, що не настане, але нам не можна того найгіршого случаю спускати з ока; мусимо памятати на слова великого бесідника, на Бісмарка, котрий дня 6 лютого 1888 сказав: Мусимо бути досить сильні, щоби ми незалежно від обставин кождого часу з чувством самосьвідомости великого народу, що свою власну судьбу бере у власні руки, могли виступити против кождої коаліциї, против кождої евентуальности.

Зійшовши відтак на внутрішні події в Росиї, сказав кн. Більов: Що до нашого становища супротив внутрішних подій в Росиї, то ми здержуємось від всякого вмішуваня. Обмежаємось лиш на щире бажане, щоби розвій в Росиї відбув ся в щасливий і спокійний спосіб, яко сусідний край маємо в тім економічно і політично інтерес у великім степени. Але ані радами ані предложенями ані ніякого рода посередництвом ми там не мішаємо ся. То дотичить особливо нашого становища супротив подій в привисляньских ґуберніях. Підтим взглядом підсувано нам найбезумнійші пляни. В одній великій заграничній ґазеті читав я ві второк, мов би то Росия виділась спонуканою дати автономію росийскій Польщі длятого, бо нїби то ми того жадали, а в тій самій ґазеті читав я в середу, коли замість автономії проголошено воєнний стан, що то стало ся длятого, бо ми до того перли, боячись забаганок самостійности наших польских горожан. Одно така сама безглузда видумка як і друге. Як розвинуть ся дальші відносини в Росиї, що буде в Росиї дальше діяти ся, то річ виключно лиш самих Росиян. Розуміє ся само собою, що ми не стерпіли би, щоби непокої перенесли ся й на нашу сторону. Унас з'уміємо ще удержати порядок, на то можете спусти ся.

---

4)

Чорний Петро.

Шесте з нових оповідань Шерльока Гольмса.

(З анґлїйского — Конана Дойля).

(Дальше).

Чоловік той взяв ся розбивати замок. Сим разом був вже зручнїйший або може мав лїпший прилад, бо нараз рипнули двері і заскрипіли в завісах. Відтак потер сірничок і в тій же хвили заблисло в хаті сьвітло сьвічки. Ми дивили ся крізь вікно на все, що там діяло ся.

Нічний гість був то молодий худощавий і слабосильний мужчина з чорними вусиками, від котрих бліде як смерть лице виглядало ще блїдше. Міг мати не більше як двайцять і кілька літ. Я такої людини ще нїколи в житю не видів, котра би так дуже була труслива, бо він очевидно аж дзвонив зубами і дрожав на цілім тілі. Був убраний якби який джентльмен в норфольский жакет і штани по колїна, а на голові мав суконну шапку. Ми придивляли ся єму, як він перепудженими очима розглядав ся довкола себе. Відтак поставив недогарок сьвічки на стіл і щез нам з очий десь в куті. Вернув відтак з якоюсь великою книжкою, очевидно з одним із корабельних дневників, що стояли рядом на поличці. Нахилившись над стіл, зачав він борзо перевертати картки, аж прийшов до місця, де було то записане, чого єму було потреба. Відтак, якби розлостив ся, замкнув книгу і вдарив ще кулаком по ній та поклав єї назад на місце і задув сьвічку. Ледви що обернув ся, щоби вийти з хати, як вже рука Гопкінса зловила єго за карк. Я чув, як він сопів зі страху, коли побачив, що єго зловили. Ми засьвітили сьвічку знову а наш бідачиско арештований дрожав і крутив ся під рукою детектива. Він присів на корабельну скриню і лиш водив по нас очима.

— Ну, паничу — відозвав ся Стенлї Гопкінс — хто ви і за чим ви сюди прийшли?

Чоловік той схопив ся і силуючись удавати спокійного, поставив ся сьміло до нас.

— Менї здає ся, що ви детективи — відозвав ся він. — Ви гадаєте, що я стою в якійсь звязи зі смертю капітана Петра Карея, а я кажу вам щиро, що я невинний.

— То вже побачимо — сказав Гопкінс.— Насамперед скажіть, як ви називаєте ся.

— Джон Гоплї Нелїґан.

Я побачив, як Гольмс і Гопкінс глипнули один на другого, мов би щось собі сказали очима.

— Щож ви тут робите?

— Чи можу довірочно говорити?

— Що то, то нї.

— То хиба на що маю вам розповідати?

— Коли не хочете нічого відповідати, то се пошкодить вам при розправі.

Молодий мужчина кинув ся судорожно.

— Ну, добре; то все вам розкажу. Тай чому би нї? Хоч і як менї то прикро хоч би лиш подумати, що той давний скандал готов знов віджити. Чи чули ви що коли про Давзона і Нелїґана?

Я видів то по лици Гопкінса, що він не знав о тім нічого. Але Гольмса то дуже заінтересувало.

— Ви маєте на думці тих банкірів з Вестенд. Они збанкротували на міліон та зруйнували половину всїх родин а Нелїґан щез.

— Зовсїм так було. Нелїґан то був мій батько.

Прецї раз довідали ся ми щось певного. А все-таки здавало ся, що межи втїкшим банкіром а прибитим власною гарпуною до стіни капітаном Петром Кареєм величезна пропасть. Ми слухали з цїлою увагою оповіданя молодого мужчини.

То був мій батько, котрого ся справа найбільше обходила. Давзон був відступив ся. Менї було тодї лише що десять літ, але я мав вже на стілько розуму, щоби відчути всю страшну ганьбу того. Менї говорили, що мій батько вкрав всї цінні папери і втїк. То неправда. Він був кріпко переконаний, що коли би єму лишили час все зреалїзувати, то все би якось впорядкувало ся і кождий віритель одержав би свої гроші. Він поїхав на своїм малім яхтї до Норвеґії як-раз перед тим, коли єго мали арештувати. Я ще добре пригадую собі тоту послїдну ніч, коли він прощав ся з моєю матірю. Він лишив нам спис тих цінних паперів, котрі забрав з собою і присягав ся, що верне назад з давною честию і що нїхто з тих, що повірили єму своє майно, не потерплять шкоди.

Але від тої пори й чутки про него не було. Яхт і він десь зовсїм пропали. Ми, моя

Вісти політичні.

Справа реформи виборчої. — Др. Люкач про ситуацию на Угорщині. — Події в Росиї. — Кн. Бiльов про відносини Німеччини до Англії.

„Deutsche Nat. Korr.“ доносить, що приготовляючі роботи німецких партий до реформи виборчої суть вже майже укінчені. Посли одержали звіти мужів довіря, котрі дозваляють їм з'орієнтувати ся вповні в ситуациї і поставити услівя що до поділу слідуючих округів виборчих. Они держать ся того, що на кождий округ має припасти лиш один посол, що округи будуть поділені після числа населення і податків а то на округи сільскі і міскі.

На Угорщині заносить ся знову ніби на якесь мирне полагодженє спору коаліциї з Короною. Сим разом взяв ся посередничити межи спорячими сторонами бувший міністер фінансів др. Люкач, чоловік, котрий має повне довірє у Корони а в кругах політичних велику повагу. Він каже, що розпочав переговори з проводирями коаліциї на власну руку і на власну одвічальність, позаяк ситуация видавала ся єму в теперішну пору дуже небезпечною, хоч би аж до 19 грудня нічого не стало ся і хоч би правительство неприготовило ніяких далеко ідучих плянів небезпечних для конституциї. Могло би — каже др. Люкач — дуже легко стати ся, що палата послів в день 19 грудня мимо того, що була би королівским рескриптом відрочена, не розійшлась би. Тоді не позістало би правительству нічого иньшого лиш для береженя поваги Корони ужити средств примусових, що очевидно зробило би такий роздор межи обома чинниками, котрий вже не дав би ся направити. Отже Люкач пішов насамперед до Кошута і говорив з ним, а відтак попросив єго, щоби він покликав ще й ґрафа Юлія Андрашого та ґрафа Альберта Аппонія. Тоді всі три разом поговорили о ситуациї і др. Люкач зробив то спостереженє, що й у політиків коаліциї єсть охота уникати згаданої небезпечности та повести коаліцийний комітет такою дорогою, котрою далось би уйти небезпечности. Др. Люкач каже, що через то показала ся можність залагодити непорозуміне при добрій воли обох сторін. Як задає ся, єсть тота добра воля дійстно по обох сторонах. В сій хвили трудно ще сказати, як все піде; то однак уважає др. Люкач за річ певну, що теперішна хвиля єсть дуже користна для полагодження кризи і було би то звязане з як найбільшою одвічальностию, як би всі, до котрих то належить, не скористали у відповідний спосіб з сеї хвилі.

Др. Люкач каже дальше, що він хоче й дальше вести розпочаті переговори і зі своєї сторони уважав ся то за найбільше успокоююче полагодженє, як би оно довело до утвореня коаліцийного кабінету. Якби то не удало ся, треба би шукати иньшого способу. На всякий случай ті помиляють ся, котрі гадають, що кабінет ґр. Феєрваріґо вже тепер упав; противно кабінет ґр. Феєрваріґо стоїть дуже кріпко та буде й дальше держати ся на своїм становищи.

Ситуация в Росиї не змінена. Здає ся лиш, що монархічно-самодержавна партия працює тепер з цілою силою над тим, щоби недопустити до конституциї. В звязи з тим стоїть і чутка, яка від якогось часу заєдно повтаряє ся, а іменно, що становище ґр. Віттого єсть захитане. Впрочім годі знати, що діє ся, бо почтова і телеґрафічна звязь з Росиєю все ще перервана. Урядники почтові хотять витревати в своїм страйку і змусити тим міністра справ внутрішних до уступленя.

Про убитє ґен.-ад'ютанта Сахарова доносять тепер з Саратова: Сахаров їздив недавно тому по селах, де вибухли були селяньскі розрухи а межи тими й в саратовскій ґубернії. Разом з ним їздив також і ґубернатор та відділ козаків. Сахаров приїхавши до якогось села, кликав до себе селян і питав: Признаєш ся до рабунків і підпалу? — Ні, ваше превосходительство — відповідали всі. На то Сахаров: Козаки, беріть єго! Козаки, що звичайно були пяні, кидались зараз на селянина і страшно над ним збиткували ся, катували на смерть. Особливо страшно збиткували ся над селянами в Ковашині, де між иншими побили чотирох дуже старих людий. Сахарова звичайно не було при таких сценах, але він перебував недалеко в домі війта. Отже партия революцийна видала за то вирок смерти на ґен. Сахарова а виконанє єго повірено якійсь молодій, дуже хорошій женщині, що належала до тої партиї. Она з'явила ся в помешканю ґен. Сахарова в домі ґубернатора і сказала, що хоче з ним видіти ся. Коли увійшла до комнати, стрілила три рази до ґен. Сахарова і всі три кулі поцілили єго в голову. В кілька хвиль опісля Сахаров не жив. Убийниця була зовсім спокійна і єї відставлено до арешту.

Головний уряд почтовий в Петербурзі розпочав від позавчера знову по части роботу. Около 500 урядників вернуло назад до роботи а крім того помагає яких 2000 охотників з посеред публики всіляких станів. В грошевім відділі працюють урядники банку державного. Цілий будинок почтовий зовні і в середині стереже войско. Через страйк потерпіли найбільше торговля і банки. Дисконтованє векслів спало до мінімум. Серед публики настала обава о депозити. Виймлені доси з банків суми виносять пересічно на день 600.000 рублів. — Після вістий з Москви і Одеси міста Москва і Николаїв знаходять ся без сьвітла і води, бо страйкуючі відтяли електричне сьвітло, ґаз і водопроводи. Люди в обох містах знаходять ся в страшнім положеню і многим грозить голод.

Кн. Більов в своїй послідній бесіді сконстатував, що в публичнім мнїню Англії настала тепер груба неприхильність для Німеччини. Аж в послідних днях проявили ся в поважних политичних кругах англійских якісь змагання, щоби усунути дотеперішне напруженє. Витаю ту зміну—казав бесідник — і я хотів би видіти в тім початок привернення перерваного на жаль взаїмного порозуміня межи обома великими народами однакової культури.

Новинки.

Львів, дня 9-го грудня 1905.

— **Вжреосьв. Митрополит Шептицкий** виїздить дня 11 с. м. на довший час до Крехова.

— **З львівского університету.** Іматрикуляция відбуде ся в днях 14, 15 і 16 с. м. в отсім порядку: Слухачів богословского і медичного виділу дня 14 14 с. м. о 11 год. перед полуднем; слухачів права від букви А до Л включно дня 15 с. м. о 11 год. перед полуднем, а прочих о 5 год. по полудни того самого дня; слухачів фільософії дня 16 с. м. о 11 год. перед полуднем.

матір і я, гадали, що він і той корабель з цінними паперами, які він забрав з собою, спочили на дні моря. Але ми мали щирого приятеля, одного купця, а той вікрив недавно, що деякі з тих цінних паперів, які мій батько мав при собі, випинули знову на льондоньскім торзі. Можете собі подумати, як то нас затрівожило. Я слідив за тим цілими місяцями і по довгій блуканині та многих трудностях викрив остаточно, що тоті папери продавав первістно капітан Петро Карей, властитель отсеї хати.

Розуміє ся, що я став розвідувати ся про того чоловіка. Я довідав ся, що він був комендантом корабля, котрий їздив на ловлю китів і під ту пору мав вертати з північного моря, коли мій батько їхав до Норвеґії. Осінь того року була дуже бурлива і слідували довгим рядом по собі полудневі вихри. Могло легко стати ся, що вихор загнав яхт мого батька на північ і там стрітив ся з кораблем Петра Карея. Коли би так було, то що стало ся з моїм батьком? На всякий случай, якби я міг був сьвідоцтвом Петра Карея доказати, як тоті цінні папери появили ся на торзі, то був би се доказ, що мій батько їх не продав і коли їх забрав, то не на то, щоби їх ужити на власну користь.

Я приїхав до Сусекс в тім намірі, щоби побачити ся з капітаном, але то було якраз в тім часі, коли він нагло погиб. Я вичитав у звіті про оглядини трупа опис єго кабіни, в котрім було сказано, що там знаходять ся старі дневники корабельні єго корабля. Мені прийшло на гадку, що коли би я міг побачити, що діяло ся в серпни 1883 на „Нарвали“, то може би довідав ся, що стало ся з моїм батьком. Отже я пробовав вчерашної ночи дістати ся до тих книг корабельних, але я не міг дверий отворити. Нині пробовав я знову і мені то удало ся. Але я переконав ся, що картки з того місяця видерті з книги. Як-раз в тій хвили ви мене і зловили.

— Отже то все? — спитав Гопкінс.

— Так, то все. — Коли то говорив, не мав сьмілости подивити ся нам просто в очи.

— А більше не маєте вже що нам сказати?

Він затяв ся і не хотів нічого говорити, але відтак сказав: Ні, нічого більше.

— А передвчерашної ночи ви тут не були?

— Ні, не був.

— Ну, то скажіть нам, як ви отсе поясните! — відозвав ся Гопкінс і підніс в гору записник з початковими буквами нашого арештанта, котрі були виписані на першій картці, а на котрого окладинці була пляма з крови.

Нещасливий чоловічиско станув якби приголомшений. Він закрив собі лице руками і дрожав на цілім тілі.

— Звідки він у вас взяв ся? — спитав він. — Я не знаю о тім нічого, мені здавало ся, що я загубив єго в готелю.

— Досить того — сказав Гопкінс строго. — Що маєте ще сказати, скажете перед судом. Тепер підете зі мною на поліцию. Отже, пане Гольмс, я вдячний вам і вашому приятелеви, що ви прийшли сюди і помогли мені. З того, як все склало ся, показує ся, що ви без потреби трудили ся, бо я би був і без вас довів се щасливо до кінця; а все-таки я вам дуже вдячний. В готелю Брабльеті суть замовлені компати для вас, отже можемо разом туди піти.

— Ну, Ватзоне, що ти о тім гадаєш? — відозвав ся Гольмс, коли ми на другий день вертали домів.

— Я виджу, що ти чомусь невдоволений.

— Чому би ні, я зовсім вдоволений, мій любий Ватзоне. Але мені видить ся, що Гопкінсові способи не відповідні. Я завів ся на Гопкінсі, бо сподівав ся по нім чогось ліпшого. Треба, бачиш, мати завсігди на увазі, що може й инакше бути. То перше правило у всіх кримінальних розслідах.

— То щож могла би бути инакше?

— Той напрям слідства, який я вибрав. Може він не доведе до нічого, не знаю; але я бодай хочу держати ся єго аж до кінця.

(Дальше буде).

— **Рускиі народний театр** дав послїдне представлене в Станиславові в понедїлок і переїхав до Стрия. Представленя в Стрию відбувають ся в салї „Народного Дому“.

— **Дрібні вісти.** Маетність Корнів коло Коломиї, в обшарі 5.000 моргів, купив від пп. Теодоровича, Кохановского і бар. Капрі адвокат др. Тадей Соловій за 1,600.000 К. на парцеляцию. — Межи видавцями часописий а друкарскими складачами в Будапештї прийшло до згоди. Від тепер будуть могли редактори писати, що схочуть, в справі загального голосованя. Страйк треває лише в друкарнях Budapesti Hirlap, Pesti Hirlap i Alkotmany.

— **Буковиньскиі банк краєвий а „Днїстер“.** Подаємо до відомости наших членів на Буковинї та просимо нашу інтелїґенцию на Буковинї подати сю відомість широким кругам селяньства, що буковиньскиі банк краєвий рішив на засїданю дня 9 падолиста с. р. приймати поліси „Днїстра“ від своїх довжників гіпотечних. Хто отже старає ся о позичку в буковиньскім банку краєвім, нехай предложить полїсу „Днїстра“ на доказ обезпеченя будинків від огню. — *Дирекция „Днїстра“*.

— **Шинки у Львові.** Дня 7 с. м. львівский маґістрат був в правдивій облозї із сторони дрібних пропинаторів, бо на дневнім порядку єго нарад була поставлена справа наданя вільних шинкарских карт. Така карта становить дуже пожадану річ, бо єсть у Львові предметом торговлї. Властителї згаданої карти, о скілько не можуть або не хочуть вести самі шинкарского промислу, випускають карту в аренду, при чім дістають за неї пересїчно 600 корон річно. Дня 7 с. м. роздав маґістрат 14 вільних шинкарских карт. Число шинків, взглядно шинкарских концесий у Львові виносить 374, так що при населеню 170.000 голов один шинк припадає майже на 455 осіб. Крім того шинкують спіритусові напитки властителї льокалїв, що мають т. зв. „акцесорию“, т. є. в каварнях, цукорнях, реставрациях, торговлях корінних і т. ин. Таких „акцесорий“ єсть у Львові тепер 40. Крім того продають за найменші вже розміри пиво і горівку по молочарнях і то лиш потайки і не всюди. Власти маґістрату не підлягають войскові кантини, котрі єствують на основі окремого позволеня войскових властий.

— **Філїя „Просьвіти“ в Рогатинї** уряджує через зиму цїлу серию популярних відчитів в Рогатинї і Бурштинї для своїх членів за безплатним вступом. Перший відчит буде в Рогатинї дня 14 с. м. (в четвер) в сали місцевої читальнї. Читати буде о. Созаньский про „Козаччину“. Початок о годинї 2 пополудни. По відчитї відбуде ся аматорске представлене (для селян безплатно); члени читальнї рогатиньскої відограють звістну драму Цеглиньского „Кара совісти“. Між актами деклямувати будуть селяни, а вкінци відсьпіває місцевий хор відповідну пісню. — Просить ся Вп. духовеньство і учительство, щоби ласкаво заохотили селян до громадної участи в відчитї і представленю. — Реченцї дальших відчитів будуть оголошені. — В и д ї л.

— **Збожеволїла в наслїдок ограбленя.** Якась Сура Ройзин з Кошницї, в херсоньскій ґубернії, збожеволїла вчера над раном в поїздї, що їхав з Кракова до Львова. Їхала она з Києва разом в своїм судженим, незвістного поки що назвища жидом. В Переворску той жид висїв незамітно о годинї 2-ій в ночи, забираючи з собою куферок Сури, в котрім була значна готівка і дорогоцїнности. Коли поїзд відїхав з Переворска, замітила бідна женщина, що єї ограблено, і почала так страшно плакати і побивати ся, що вскорі попала в божевільність. Доперва в Ряшеві займила ся нею полїция, котра поробила заходи, аби зловити злодія. Нещастна жертва стратила до тої степени сьвідомість, що не була в силї подати назвища судженого. З паперів найдених при ній довідано ся о єї назвищи. Ряшівска полїция відставила вчера Суру Ройзин до заведеня для божевільних в Кульпаркові. Подорожні, котрі їхали разом з нею в поїздї, подали, що злодій єсть середного росту, рудавий, числить около 35 лїт. Одїтий був в футро з сивавим ковнїром, чорну краватку і в мягкий понеглий капелюх.

— **Самоубийство.** З Перемишля доносять, що в тамошнім лїсї „на Будах“ повісив ся сими днями офіцир кріпостної артилєрії Новак, стационований в Журавици. Самоубийник вийшов дня 1 с. м. з ґарнізонового шпиталю в Перемишли і того самого дня відобрав собі житє в згаданім лїсї Причиною самоубийства була, як здогадують ся, невилїчима недуга.

— **Новеля до парохіяльного конкуренцийного закона,** рішена галицким соймом в осени м. р., одержала цїсарску санкцию. Та новеля зміняє параґрафи 9, 9 а), 10, 12, 13 і 13 а) конкуренцийного закона.

— **Продаж буковиньских посїлостий Сьв. Гробу Господнього.** „Буковина“ доносить: Гріб Господний має доволї значні посїлости на Буковинї в околицях Серету і Сгнівців. За єрусалимского патриярха Герасима роблено з боку румуньского правительства і румуньскої маґнатериї заходи, щоби їх відкупити. Один румуньский достойник жертвував навіть в свій час братству Сьв. Гроба Господнього 8.000 злр. Але те все оставалось без успіху. За те в послїднім часї справа взяла оборот инший. Від часу, як доходами Сьв. Гробу Господнього став управляти архимандрит Евхимій, почала єрусалимска патриярхія попадати в щораз більші довги. Евхимій, який сам щораз більше богатів, став рішучо виказувати необхідність продажи згаданих буковиньских посїлостий. Теперішний патриярх Дамян сему спротивив ся і зарядив збірку на поратоване фінансів. Однако збірка розплилась, в виду чого патриярх Дамян згодив ся остаточно на продаж. Однако против неї внесли протест вселеньский патриярх царгородский Яким і бувший єрусалимский Никодим, доказуючи, що доходи братства Сьв. Гробу Господнього вповні вистарчають на покрите розходів біжучих і на уморене давних довгів, тільки треба, щоби ними не господаровано без контролї як власним майном.

Телеґрами.

Відень 9 грудня. Як зачувати, мінїстерство зелїзниць порішило вже відвисшене дневної платнї на зелїзницях під зарядом державним і поручило дирекциям зелїзниць державних перевести конкретні зарядженя.

Відень 9 грудня. Вчера зібрав ся тут на тридневні наради з'їзд австрийских столярів в цїли занятя становища супротив нової новелї промислової.

Петербург 9 грудня. „Русь“ доносить, що межи ґр. Вітте а мінїстром справ внутрішних Дурново настали ріжницї в поглядах на страйк урядників почтових і телеґрафічних. Ґр. Вітте мав вчера зажадати від царя димісиї мінїстра Дурнова.

Берлин 9 грудня. З Петербурга наспіли слїдуючі вісти: Ходить чутка о н а м і р е н і й к о н т р р е в о л ю ц и ї. Власти войскові старають ся енерґічно пригадати войску обовязки при помочи войскового духовеньства. Слова: „войскова диктатура“ щораз частїйше чути. Положенє ґр. Віттого, як здає ся, доси не змінене. Година єго уступленя мимо всяких інтриґ, здаєсь, ще далека.

Берлин 9 грудня. (На Ейдкуни). Рух революцийний ширить ся щораз дальше. В Катеринбурзї ворохобники напали на арсенал і забрали звідтам 16.000 карабінів, котрими зачали зараз узброювати товпи.

Штокгольм 9 грудня. „Aften Bladet“ доносить з Гельзінфорса: Новий ґен.-ґубернатор Жерард прибув тут дня 6 с. м. Старшина міста і товпи народу повитали єго з великим одушевленєм. На двірци прийшло було до малого заколоту в наслїдок того, що російский полїциян і кількох Росиян заняли визиваюче становище супротив товпи і стріляли з револьверів, не зранивши однак нїкого. Ґен.-ґубернатор був на засїданю сенату, котрого наради вели ся у фіньскій мові а віцепрезидент Міхалїн перекладав їх ґен.-ґубернаторови на француску мову.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 9 грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·20; жито 6·10 до 6·30; овес 6·20 до 6·40; ячмінь пашний 5·90 до 6·20; ячмінь броварний 6·40 до 6·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика —·— до —·—; бобик 6·30 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 55·— до 70·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 22·— до 28·—.

За редакцию відповідає: Адам К р е х о в е ц к и й.

Раз намилити біле
ШІХТА МИЛОМ

мило з „ОЛЕНЕМ“ або „КЛЮЧЕМ“
більше значить
як **кілька разів милити**
звичайним милом.

ШІХТА МИЛО
єсть найліпше
і до праня найдешевше.

Повне переконане, що антикаря

Тірроґо бальсам і центофолії масть

ві всїх внутрених терпінях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуреня в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами ориґінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших аптиках у Львові і на провінциї.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці **краєві і заграничні**
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. I.—469.

Головна аґенция дневників
СТ. СОКОЛОВСКОГО
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).